

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 19

1. OKTOBER 1928

77. AARGANG

VISDOMSORDETS MULIGHEDER.

(Tale af Præs. Heber J. Grant.)

Jeg ønsker at paaminde dem, der virker i Primary-Organisationerne og Ungdomsforeningerne om at virke med Flid i det kommende Aar med Zions Ungdom, at den maa være mere trofast, mere nidkær i Adlydelsen af, hvad vi kalder Visdomsordet.

Jeg føler, at omendskont vi er et meget bemærkelsesværdigt Folk, og at der ikke alene er Tusinder, men Titusinder af unge Mænd og Kvinder i Ungdomsforeningerne, der adlyder Visdomsordet, har der siden Krigen ikke været en saa fuldkommen Overholdelse af Visdomsordet blandt vore unge Mænd, som der var førend den Tid. For at være regnet for en god Kammerat og ved at bemærke, at Rygning var almindelig i Hæren, er der mange, der er bleven Cigaretrygere. Jeg glæder mig over, at jeg aldrig har set en eneste ung Pige ved Moderne, jeg har overværet fra Kanada mod Nord til Mexiko mod Syd, der gjorde sig skyldig i Rygning.

Vi horte i Morges i Assembly Hall, at Folk var meget for-

bavset over at høre, at ved en vis Lejlighed skulde 24 unge Piger overvære en lille Banket i Los Angeles, og at der ingen Cigaretrygning skulde være. De sagde: »De vil vel ikke fortælle os, at der vil være 24 unge Piger samlet, og ingen Rygning være.« Vi kunde faa Tusinder unge Piger samlet til en Banket, hvis vi havde et Lokale stort nok, og ingen Rygning se. Vi forsøger paa at opdrage vore Børn til at være gudfrygtige og til at leve et Liv, der vilde være værdigt til Efterfølgelse af alle Mennesker.

Jeg ønsker at sige, at Tidens mest fremherskende Onde i Dag er Mangel paa Kyskhed. Der er kun en Moralitets-Standard i Kristi Kirke. Tusinder af os, der er opdraget i Kirken fra vor Barndom, er bleven lært, at næst efter Mord er Krænkelse af Kyskheden den største Synd; og jeg ønsker at sige til Fædre og Mødre og til Sonner og Døtre i vore Primary-Organisationer, i vore Ungdomsforeninger, i vore Religionsklasser, i Kvindelige Hjælpeforeninger og i alle Præstedoms-Kvorumer — jeg ønsker det forstaaet, at Brydningen af Visdomsordet er et af de vigtigste Vaaben i den Ondes Hænder, hvorved han kan lede Drengene og Pigerne bort fra Kyskhed. Næsten alle dem, der ikke lever et kysk Liv, har først smagt paa Ting, der har oprevet deres Lidenskaber. Brugen af Tobak og Spiritus siges at give Appetit for disse Ting, der, hvis man henfalder til dem, er værre end selve Døden. Der er ingen virkelig Sidste Dages Hellig, der ikke hellere vilde begrave en Søn eller Datter, end at disse skulde leve et ukysk Liv, fordi de forstaaer, at Kyskhed er af større Værdi end noget som helst andet i den vide Verden.

En anden Grund, hvorfor jeg ønsker, at de Sidste Dages Hellige skulde overholde Visdomsordet, er, at Herren siger, det er givet for vor timelige Frelse. Jeg skulde ønske, at I kunde forstaa og vide, at hvis vi som et Folk aldrig brugte en Smule The, Kaffe, Tobak eller Spiritus, vilde vi blive et af de rigeste Folk i Verden. Hvorfor? Fordi med Velstand, større legemlig Styrke, større Forstandsevne vil vi vokse aandeligt:

vi vil have en mere direkt Linie af Radio-Forbindelse med Gud, vor himmelske Fader; vi vil være i Stand til at udføre mere — ikke at tale om den Kendsgerning, at vi ikke producerer en eneste af de Ting, Herren har befalet os ikke at bruge, og hver eneste Dollar, der bruges til at bryde Visdomsordet, er tabt for vort Samfund og gaar til andre Folk. De Penge, vi selv kan beholde, vil forbedre vore finansielle Vilkaar paa mange Omraader. Det er indrømmet, at hver Dollar i Penge har en Cirkulationsevne af omkring et Hundrede Dollars ved, at den vandrer fra den ene til den anden gennem Aarets Løb. Saa hvis vi nu bruger for The, Kaffe og Tobak ca. en Million Dollars aarligt, taber vi i Cirkulationsevne ca. et Hundrede Millioner Dollars. Endskont jeg tror, at dette kun er en 25 pCt. af, hvad Folk i Almindelighed bruger, er det dog saa meget af et økonomisk Tab.

Reklameskilte for Cigaretter findes i Milevis — den bedste Slags Billeder, de bedst udseende Mænd og de bedst udseende Kvinder vises at ryge Cigaretter. Hvis vi som et Folk lader disse Ting anfægte os i Stedet for at ignorere dem og lade Cigaretten være, vil Herrens Forjættelser til os ikke blive opfyldt. Det er dette Punkt, jeg ønsker, I skulde forstaa, og derefter lade Funktionærerne indpræge dette paa de Unge, de arbejder iblandt:

»Og alle de Hellige, der ihukommer at holde og gøre efter disse Ord og vandre i Lydighed efter Befalingerne, skulle annamme Lægedom for deres Navle og Væske for deres Ben.«

Helbred er en meget værdifuld Gave fra Gud til Mennesket. Al Verdens Rigdom kan ikke give os Helbred. Syge Mennesker er naturligvis til Tider hjulpet med Medicin; men Sygdom og Ildebefindende kommer ved at bryde Herrens Befalinger. Hvis Mennesket kunde undgaa dette og kobe Helbred, vilde de give alt, de ejede — lige meget hvor stor deres Rigdom var. Men Herren har givet os en Forjættelse, hvis vi kun vil adlyde disse simple Ting:

»Og skulle finde Visdommens og Kundskabens Skatte, ja skjulte

Liggendefæ; de skulle løbe og ikke blive trætte, og de skulle gaa og ikke blive matte.

Og jeg, Herren, giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke ihjelslaa dem.«

Naar Sygdom angriber et Menneske, hvis Legeme er fyldt med Tobak og fyldt med Spiritus, har han intet Krav paa disse Forjættelser; men hvis han overholder Loven, vil rent Blod sejre over Sygdommens Magt, og Forjættelsen givet vil blive aabenbaret for os.

Vi finder skrevet i Pagtens Bog, at »der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himlen, før denne Jords Grundvold blev lagt, ifølge hvilken alle Velsignelser er forjættede — — — Og naar vi erholder nogen som helst Velsignelse fra Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, ifølge hvilken Velsignelsen blev forjættet.« Sundhed paa Sjæl og Legeme og skjulte Kundskabsskatte fra Gud kan kun erholdes ved at efterleve den simple Lov om Visdomsordet, og dette Visdomsord var givet til vor timelige Frelse.

Mange, der gør Krav paa at være Sidste Dages Hellige — en »Mormon«, som man siger, ikke en Sidste Dages Hellig — har i Prøvelsens Stund mistet det Hjem, der gav Husly til Hustru og Børn, og som, hvis de havde overholdt Visdomsordet vilde have været i Stand til at beholde det. Overtrædelse af Visdomsordet betyder Forskellen mellem Lykke og Ulykke. Ved at overholde Visdomsordet vilde der have været tilstrækkelig Penge til at betale Renterne paa Prioritetslaanet, og ligeledes vilde der have været tilstrækkelig Hjælp ydet Familien og Hjemmet.

Maa vi læse Aabenbaringerne fra Herren, den Almægtige, og hans Søn, Jesus Kristus, der er givet til os i Pagtens Bog. Maa vi læse dem med Ydmyghed og Bøn i vort Hjerte, søgende Gud for Kraft og Styrke til at efterleve dem, jeg beder med al den Kraft, jeg besidder. — Jeg gør det i al Ydmyghed og med Myndighed gennem den levende Guds Præstedømme, som jeg besidder. Amen.

SØNDAGEN OG HJEMMET.

Herrens Dag er en hellig Dag — ikke en Fridag. Den er bestemt til at være en Dag til Hvile og Gudsdyrkelse. En hellig Sabbat fremkalder Ærbødighed for Gud. Det er ikke velbehageligt i hans Øjne, at Dagen anvendes til Adspredelser i Forlystelseshuse og andre Steder.

Søndagsskoler og Moder er bleven saaledes arrangeret, at Folkets Velfærd imodekomes, og at en betydelig Del af Sabbatsdagen er fri for Møder af nogen Art. Vi tilraader Folket inderligt om trofast at overvære deres Moder og at benytte den Del af Sabbaten, paa hvilken ingen Forsamlinger afholdes, til Familielivets Fremme i Hjemmet i den Hensigt at opvække og grundfæste større Kærlighed til Hjemmet, nøjere Kammeratskab mellem Forældre og Børn, og et mere inderligt Familieskab mellem alle Slægtninge.

Vi tror, at det er unødvendigt for Familier at gaa bort fra deres egne Hjem eller deres Slægtninge for at opnaa den Adspredelse eller Selskabelighed, der er passende paa Sabbatsdagen, og vi fraraader derfor mere Kørsel eller Rejsen end absolut nødvendigt for Opnaaelsen af dette, og for at overvære de beskikkede Møder.

Lad alt unødvendigt Arbejde hvile og lad ingen Opmuntring blive givet til, at Kirkens Medlemmer besøger Forlystelsessteder og Fornøjelser paa Sabbatsdagen. Dersom Søndagen tilbringes i vore Forsamlinger og i vore Hjem, vil større Velsignelse komme til vore Familier og Samfund.

1. September 1928.

Heber J. Grant, Anthony W. Ivins,

Charles W. Nibley,

Overste Præsidentskab.

LIVETS ARBEJDE.

Under denne Overskrift skriver Præs. John A. Widtsoe følgende Betragtninger i »Millenial Star« angaaende Thorvaldsens Musæum, Kobenhavn:

Thorvaldsens Musæum er et af de mest interessante og bemærkelsesværdige Steder i den smukke By Kobenhavn. Det rummer Arbejdet i Original og Kopi af den berømte Billedhugger Berthel Thorvaldsen; ligeledes hans Samling af Bøger, Billeder og andre Kunstværker. Den store Bygning er retvinklet, omfattende en Gaard, i hvis Midte hviler Legemet af Billedhuggeren i en Sten-Krypt. Mesteren hviler midt imellem sit Livs Arbejde.

Dette Musæum var Thorvaldsens egen Idé. Nogle faa Aar før sin Død foreslog han, at hans Formue og Samling blev skænket hans Fødeby, København, for Oprettelsen af et Musæum, der kunde rumme hele hans Arbejde. Da det blev henstillet, at han selv blev begravet i dette Musæums Gaard, indvilligede han i dette. Han var stolt af sit Livs Arbejde og lykkelig at hvile imellem det.

Der sover han med hans Hjernes og Hænders Gerning skuende ned paa ham — de første Skitser, de raat tilhugne Modeller, de ikke-færdiggjorte Figurer, de mange Studier og tilsidst det fuldkomne Kunstarbejde, saaledes som de vidunderlige Statuer af Kristus og hans tolv Apostle. Trinene, ved hvilke han opnaaede Storhed — Haabet, Fejlgrebene, Slidet, Taalmodigheden, Bestræbelsen for Fuldkommenhed — er aabenbaret til enhver eftertænkstom Besøgende. Der er Bøgerne, han samlede og læste, og som formede hans Tanker. Der er hans Kunstsamling, der viser hans Smag og Tilbojeligheder. Musæet fremviser ikke alene de færdiggjorte Produkter fra Thorvaldsens Virksomhed, men aabenbarer Vejene, der forte ham til Sukces, og den Karakter, der, som det fremgaar, ledte og dirigerede hans Efterstræbelser. Og i Midten af denne Selvaabenbaring, der var autoriseret af ham selv, og

som er udsat for de passerende Menneskers Ros og Spot, lagde han sig selv.

Enhver udfører noget i Livet. Det er maaske ikke udødelige Kunstværker, der er fejret af Menneskene, men sikkert Resultater, der er af evig Værdi, og som vil vedblive at leve og tjene et eller andet Sted til Gavn eller Skade. De utallige Gerninger i Livet udgør vort Livs Arbejde. Haab og Frygt, Snublinger og Genoprejsninger, oprigtige Forsøg og ærlige Efterstræbelser, Tro og Kærlighed — disse er Mosaikets i Livets Billede.

Har Hænder og Hjerne været vant til og kontrolleret af en retfærdig Villie, at Mennesket ikke er skamfuld over sit Arbejde? Har Fejltagelser og Uheld været Trappetrin til nyere Hojder i Fuldkommenhed? Er Mennesket beredt til at aabne sin Livsbog til Fremmede og stolt over altid at hvile imellem Produkterne af sit Livs Arbejde? Da kan hans Liv regnes for en Sukces og rigt paa Bedrifter, endskønt upoleret af den Ærbødighed, der udvises et Geni. Det Menneske, der er paa den Side af Livet, lige meget hvad hans Lød er, har ladet sine Fejlgreb langt tilbage.

Maalet for Jesu Kristi Evangelium er Fuldkommenhed. Den, som anvender sin Styrke for dette Maal, er antagelig for Herren; men det maa være en daglig Bestræbelse for bedre Ting, ædlere Gerninger, større Barmhjertighed og for en mere virksom Tro. Da kommer Fremgang. Mennesket vokser og skrider fremad. Da kan Mennesket glæde sig over Livets Arbejde — lige meget hvad andre siger om det; thi det vil være Gud velbehageligt. Fremskridtets Lov er Nøglen til Forstaaelsen af de guddommelige Hensigter, Retfærdighed og Dom. Et Menneske kan maale og dømme sig selv efter sine Fremskridt mod Fuldkommenhed og Hensigten med sine Gerninger.

Er vi tilfredse nok til at ligge imellem vort Livs Arbejde? Nej. Da lad os bruge det Forbigangne, som Billedhuggeren bruger sine Skitser og simple Modeller til at bygge en mere

fuldkommen Fremtid. Thi da kan vi med Sikkerhed være stolte over vort Livs Arbejde og være sikker paa Herrens Belønning.

DEN DANSKE MISSION.

NOTABELT BESØG.

Den Danske Mission havde i Dagene fra den 16.—20. September den Glæde at have Besøg af Ældste Lorenzo W. Anderson, Præsident over den Norske Mission, og Hustru, Olive Anderson, samt deres tre Børn George, Marie og Lorenzo Anderson. Præs. Anderson og Familie havde efter Overværelsen af Konferencen i Paris besøgt adskillige Steder af historisk Interesse i Europa og var nu paa Vej tilbage til Oslo.

DØDSFALD.

Efter nogle faa Ugers Sygdom døde Søster Kirsten Knudsen paa Sundby Hospital Onsdag den 12. September. Søster Knudsen var Præsidentinde for den Kvindelige Hjelpeforening i Københavns Gren. Begravelsen foregik fra Mødesalen Korsgade 11, København, Søndag den 16. September Kl. 1¹/₂ Em., hvor den store Sal var fyldt med Slægt og Venner af afdøde. Et Væld af Blomster og smukke Kranse prydede Kisten og Forhøjningen. Højtideligheden aabnedes med, at Sangkoret sang »Nærmere, Gud, til dig«. Bøn, Ældste Louis Hansen, hvorefter Sangkoret sang »O, min Fader, du, som troner«. Følgende talte ved Baaren: Ældste Thorvald Bregentoft, Str. Hansine Frank, Str. Ida A. Petersen, Missionspræsident Joseph L. Petersen, Distriktspræsident Philip Jensen. Imellem Talerne sang Str. Valborg Andersen »Skal vi modes hist ved Floden«, Br. Vald. Jakobsen »Den store, hvide Flok«, Emmy Andersen, Mary Petersen, Valborg Andersen sang en Trio. Efter at Sangkoret havde sunget »Solen er slukket«, sluttede Ældste Jens P. Hansen med Bøn. Søster Knudsen blev fulgt til sit sidste Hvilested paa Bispebjerg Kirkegaard af et mæg-

tigt Folge, der talte en Mængde Automobiler. Ved Graven blev »Dejlig er Jorden« afsunget, hvorefter Ældste Hans N. Ogaard indviede Graven.

Søster Knudsen vil blive dybt savnet i Københavns Gren, hvor hun har lagt et stort og omfangsrigt Arbejde indenfor den Kvindelige Hjælpeforening, over hvilken hun præsiderede i en lang Aarrække. Oprigtighed og Ærlighed prægede hendes Liv, og man følte sig tiltrukket af hendes Personlighed og den Kærlighed og Eftertanke, hun havde for sine Medmennesker. Hendes Vidnesbyrd var urokkeligt; hun levede og virkede for Evangeliets Interesse. I Sandhed, Paulus' Ord kan passende anvendes her, thi hun »har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen«.

Ph. J.

(»Bikuben« bedes optage.)

TAK.

For udvist Sympati og Opmærksomhed ved vor kære Hustru og Moder, Kirsten Knudsens Sygdom, Død og Begravelse retter vi hermed en hjertelig Tak til alle Kirkens Medlemmer i København.

Familien.

FRA ESBJERG GREN.

Under den Kvindelige Hjælpeforenings Ledelse og med Assistance af Missionærerne i Grenen var Medlemmer og Venner i Esbjerg Gren inviteret til en selskabelig Sammenkomst Fredag den 31. August i Mødesalen, Islandsgade 3. Et udmærket Program, indbefattende Sange, Musiknumre o. s. v., blev udført, hvorefter der blev serveret Chokolade og Kage til alle de Tilstedeværende. Resten af Tiden benyttedes til Selskabslege af forskellig Slags, og alle syntes at have en udmærket Tid tilsammen.

Vi føler, at en Del godt kommer fra disse Sammenkomster, naar, som ved denne Lejlighed, en Trediedel af de Tilstedeværende er Fremmede, der alle var interesserede og glade ved at være til Stede.

Den Kvindelige Hjælpeforening i Esbjerg blev omorgani-

seret lige efter Foraarskonferencen med Str. Petrine Nielsen som Præsidentinde, Str. Margaret Aae første og Str. Wilhelmine Gadegaard anden Raadgiver. Den tidligere Præsidentinde, Str. Christiansen, var hæderligt afløst efter et langt og trofast Arbejde i Foreningen.

Sostrenes Arbejde i den Kvindelige Hjælpeforening er belønnet med en stot Fremgang, ligesaa vel som de finder virkelig Lykke og Glæde i Arbejdet for deres Medmenneskers Velfærd. Maa Herren velsigne den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde i Esbjerg.

Clarence B. Jacobs.

MISSIONSPRÆSIDENTERNES KONFERENCE.

(Præs. *John A. Widtsoe*, »Millennial Star«.)

Den Europæiske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige omfatter otte Missioner i Europa: den Britiske, Svejts-Tyske, Tysk-Østrigske, Nederlandske, Danske, Svenske, Norske og Franske; og to udenfor Europa: den Armeniske og Syd-Afrikanske.

I disse Missioner findes der omkring tredive Tusinde Medlemmer af Kirken, og omtrent syv Hundrede Missionærer er beskæftiget med at vidne til de Millioner, der lever i disse Lande, om Jesu Kristi Evangeliums Gengivelse i disse de sidste Dage. Hver Mission har sin egen Præsident; og der er ligeledes en Præsident over den Europæiske Mission med Hovedkvarter i Liverpool, der har Opsyn med og yder saadan Assistance til Missionerne, som det første Præsidentskab ønsker. Missionsarbejdet er i Fremgang i disse Missioner. Fremtiden har aldrig set mere lovende ud.

Missionspræsidenterne modes lejlighedsvis for at tale om deres Erfaringer og lægge Planer til Forbedring og en mere ensartet Fremgangsmaade til Forfremmelsen af Herrens Sag i de forskellige Missioner. Det europæiske Folk er nær be-

slægtet. De er Ophavet af vor nuværende Civilisation. Gennem Aarhundreder har de kæmpet den betydningsfulde Kamp for menneskelig Frihed og Tankefrihed, og de har altid været ivrige efter at lytte til religiøse Sandheder. Sprog-Barrieren har hovedsagelig været ansvarlig for deres Misforstaaelser. Denne Bariere gør det dobbelt nødvendigt, at der skal være fuld Enighed og Forstaaelse mellem Missionerne. Splittelse er som Regel foraarsaget ved mindre Afgivelser fra den Orden, der er oprettet til Kirkens Styrelse.

Paa den 27. August 1928 samledes Præsidenterne over de europæiske Missioner tilligemed deres Hustruer, der er Præsidentinder over de Kvindelige Hjælpeforeninger i deres respektive Missioner, til Diskussion, Raadslagning og Instruktion i Landsbyen Meudon, en smuk Forstad til Paris og et Samlingssted for Kunstnere og Musikere og andre, der søger efter følelsesmæssig og intellektuel Udtryk. Den Franske Mission er den yngste af de europæiske Missioner. En udstrakt Cirkulation af usandfærdige Artikler om de Sidste Dages Hellige havde for nylig fundet Sted i Frankrig, og Præsident og Soster Rossiter var ved at rejse hjem. Derfor syntes det at være til Fordel for den Franske Mission at holde Forsamlingen paa fransk Grund. Ved Herrens Styrelse var et komfortabelt Hus med smukke Omgivelser fundet beredt for Konferencen; Vejret var ideelt, og de fleste af Møderne var afholdt i Haven under Skyggen af de majestætiske Træer.

Gennem seks Dage af Konferencen var Problemer og Missionernes Tilstand diskuteret indgaaende. Missionærer, Medlemmer, Undersøgere og de Millioner, der ikke har hørt Evangeliet, blev overvejet i Lyset af Herrens Befalinger i disse de sidste Dage. Midlerne til vor Raadighed gennem Tale, det trykte Ord eller Billeder blev overvejet i Forhold til Værdi og mest virksom Brugbarhed. Særlig Vægt var lagt paa Medlemmernes Magt — i Særdeleshed Præstedømmet — til at være behjælpelig med at bringe de sidste Dages Sag fremad. Derfor var meget af Tiden overladt til at diskutere de Frem-

gangsmaader, ved hvilke Kirkens Medlemmer i disse Lande kan sikres den største Udvikling og Glæde ved deres Forbindelse med Kirken. Sostrene i et særskilt Møde overvejede de kvindelige Medlemmers Behov i Særdeleshed med Hensyn til de Kvindlige Hjelpeforeningers Virksomhed. Den nye Fremgangsmetode i Organisationernes Virksomheder ledte til mange nyttige Henstillinger angaaende Søndagsskolerne, Ungdomsforeningerne — særlig i »Bikube«- og »M-Mænds«-Branchen — Primary- og genealogiske Klasser. Bestemmelser af almindelig Interesse vil senere blive publiceret. Gennem hele Konferencen blev den tre-dobbelte Hensigt med Arbejdet stadig fremhævet: at bære Vidnesbyrd til hele Verden; at overbevise de oprigtige af Hjertet om Sandheden af det sidste Dages Budskab; og at opmuntre, trøste og opretholde Kirkens Medlemmers Tro. Ved Konferencens Afslutning nød disse Vidnere om den Herre Jesus Kristus i den træbeskyggede og blomsteromgivne Have Nadveren og bar varme Vidnesbyrd angaaende deres Kundskab om det gængivne Evangeliums Sandhed.

Ikke mindre interessant var den storslaaede og venlige Omtale, de franske og andre Landes Aviser gav Konferencen. Næsten to Dage var brugt til Interviews med Journalister og Fotografer. Alle de ledende Aviser i Paris publicerede venlige Rapporter og som Regel med Billeder af Gruppen. Et indflydelsesrigt Pariser-Dagblad bragte paa Forsiden et Billede af Témplet i Salt Lake City samt en Beretning om Konferencen. Mange illustrerede Tidsskrifter bruger Billederne, der blev taget. Provinsbladene og de udenlandske Aviser kopierede fra Pariserbladene, saa at den offentlige Omtale praktisk »gik over Muren«. Resultatet af denne Omtale var en stærkt forøget Tilslutning til Søndagsmøderne i Paris.

Tilstede var med deres Hustruer følgende: Præsidenterne John A. Widtsoe, Europæisk Mission; Fred Tadge, Svejts-Tyske Mission; Hyrum W. Valentine, Tysk-Østrigske Mission; John P. Lillywhite, Nederlandske Mission; Joseph L.

Petersen, Danske Mission; Gideon N. Hulterstrøm, Svenske Mission; Lorenzo W. Andersen, Norske Mission; Ernest C. Rossiter, Franske Mission, og P. Rulon Christensen, beskikket til at overtage Præs. Rossiters Stilling. En Hilsen var sendt til Præsident Heber J. Grant og Præsident James E. Talmage samt til Samuel Martin, Syd-Afrikanske Mission og Joseph W. Booth, Armeniske Mission. En Tak var ogsaa henvendt til Præsident og Søster Rossiter og til de trofaste Missionærer, der er stationeret i Paris, og som ydede saa meget Hjælp i Ugens Løb.

Herren velsignede storligen de præsiderende Funktionærer i de europæiske Missioner gennem deres 1928 Konference. Maa denne Uges Arbejde være velsignet til Gavn for Herrens Sidste Dages Værk.

Gud giver enhver Valget mellem Sandhed og Fred. Tag, hvilket du ønsker; du kan aldrig have begge Dele.

Emerson.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 288.)

JORDELIVETS LOV.

Stjernene skinner højt oppe paa Firmamentet. En Uendelighed af mægtige Kræfter er endnu i fuld Virksomhed gennem hele det uendelige Univers. Menneskets fuldkomne Sejr eller Herredømme over Jorden eller jordiske Elementer er endnu ikke opnaaet. Som alt var, den Gang Mennesket for første Gang aabnede sine Øjne paa Jorden, saaledes ser det endnu ud til at være. Ikke desto mindre har Menneskets Stilling under Tidens Løb forandret sig; thi nu fatter og forstaar Mennesket sit Udspring og sin endelige Skæbne, saa vel som

Hensigten med Jordelivets Tilværelse. Mennesket er fuldtud overbevist om, at gennem hele Universets tilsyneladende Enshed sker der stadigvæk fremskridtsmæssige Forandringer; at ligesom Mennesket har forandret sig, saaledes har ogsaa Verden forandret sig; ja, at selv det intelligente Væsen, Universets Gud, hvis Aand gennemstrømmer alt, ligeledes er Deltager i en fremadskridende Udvikling.

Mennesket har, som allerede hentydet til, opdaget sin Stilling iblandt alt, der omringer det. Hvorfra? Hvorhen? Jo, Mennesket kan nu besvare begge disse Spørgsmaal, og med smilende Mod bereder det sig til at bære Dagens Byrde og Hede og at overvinde Livets Vanskeligheder, vidende forvist, at Ens Dagsarbejde, lige meget hvad det bestaar af, naar det blot udføres i Retfærdighed, skal fuldtud belønnes paa den kommende Dag, efter at man har afsluttet det jordiske Afsnit af den uendelig lange Rejse, man har begivet sig paa.

Den ukendte Betydning. Mennesket indser, at i et umaadelig stort Univers, hvor Forsynet har draget Omsorg for Udvikling uden Ende, er det Mennesket umuligt tilfulde at kende eller begribe Meningen med det hele. At forstaa det væsentligste af alt, der er skabt, maa betragtes som det Maal, enhver Intelligens stræber efter. Ikke des mindre véd Mennesket saa meget, at Vejen til Fremgang bestaar i, at man varsomt og gradvis, men saa fuldstændigt som muligt, bemægtiger sig den Kundskab, der sætter Mennesket i Stand til at beherske Naturens Kræfter. Derfor er Mennesket tilfreds med hver Dag at lære, om ikke mere end et eneste Ord eller at faa det mindste Vink, der kan være det behjælpelig med at lære Universets skjulte Hensigter at kende.

Universet er et Hele. Alt, der er skabt — hvert et Væsen, hvert et Fnug — er Part af det store Hele. Den Aand, der hersker over det mægtige, uendelige Verdensrum og alt, det indeholder, er den samme Aand, der hersker over det mindste Gran af alt det, der udgør det Hele. Altsaa er det af kun ringe Betydning, hvad eller hvilket Mennesket beskæftiger sig med.

I alt og hvilket som helst er det Mennesket muligt at tyde

Universets Gaade, dersom man længe nok og med Alvor forsøger paa at løse den. Sin egen Ufuldkommenhed bevidst; men modig og fuld af Haab om endelig Sejr, staar Mennesket omringet af Universets Virkeligheder, vidende, at urokkelige Sandheder gennemstrømmer alt, baade stort og smaa.

»Du Blomst, som har vokset i Murens Revne,
Jeg plukker dig ud af din Sprække,
I min Haand jeg ser dig, baade Rod og Top;
Lille Blomst — om for mig det klared op,
Hvad du er, Rod og alt, som man kunde nævne,
Vilde Guds og Menneskets Ophav mig række.«*)

Eftersom disse Sandheder staar klart for Menneskets Sind, og man formedelst en medfodt Intelligens kan — maaske blot i Omrids — skildre Menneskets oprindelige Skæbne, maa man stedse beskæftige sig med at udvide den antagne Filosofi, ifølge hvilken man ordner og styrer sit Liv og Levnet.

Jorderigets Lov. Mennesket befinder sig for nærværende paa Jorden. Mennesket har tilvisse erholdt klare Begreber angaaende Universets Natur, dets Fremskridt og dets bestemte Maal; men hvor vidunderlig for Menneskets Forstand er det vel ikke, naar man i Tanken overvejer, hvilken vigtig og betydningsfuld Stilling i Universet Mennesket selv indtager. Ikke desmindre, endskont begrænset formedelst jordiske Vilkaar, forsøger Mennesket dog paa at samle tilsammen al den herlige, guddommelige, underbare Kundskab, det er kommen i Besiddelse af, og ud af det hele fremstille en enkelt, ligefrem Formel, affattet i et Sprog, som Menneskene i Almindelighed kan forstaa — en Formel, som kan anvendes i Forbindelse med Jordelivets forskellige Anliggender og saaledes blive en letfattelig Vejledning for Mennesket i alt, hvad det foretager sig.

Det første Menneske udarbejdede en saadan Formel, og den er bleven anvendt af de Retfærdige i alle Tidsaldr. I Tidens Midte, da Jesus af Nazareth — Kristus — kom paa Jorden for

*) Oversat af John A. Olsen.

at fuldbyrde Hovedbestemmelsen, forbundet med Forløsnings Plan, fremsatte han denne Formel i følgende Ord, der aldrig endnu er bleven overgaaet: »Du skal elske Herren din Gud i dit ganske Hjerte, og i din ganske Sjæl og i dit ganske Sind. Du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud hænger al Loven og Profeterne.«

Dette, i al Korthed, udgør Menneskets Pligt, medens det befinder sig paa Jorden. Ens Gud, Ens Medmennesker og En selv — disse tre er det, der hovedsagelig angaar Mennesket. Mesterens ovenfor citerede to Bud kan maaske betragtes som Jorderigets store Lov; men i Lighed med alt andet, der henhører til Jorden, er den af umaadelig stor aandelig Betydning, og som saadan er den ligeledes en evig Lov, passende for alle Tider og for alle Steder. (Sluttes.)

NADVERVERS OG KORLEKTIE

för Oktober 1928.

Nadververs:

Ydmygt med Ærbødighed,
forvisset om Guds Kærlighed,
jeg tager nu af Vand og Brød
til Minde om min Frelsers Død.

Korlektie:

Vi tror, at vi bør være Konger, Præsidenter og Øvrigheder underdanige, samt adlyde, ære og opretholde Lovene.

INDHOLD:

Visdomsordets Muligheder	289	Missionspræsidenternes	
Søndagen og Hjemmet	293	Konference	298
Livets Arbejde	294	Fornuftmæssig Teologi	301
Den Danske Mission	296		

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.